כח: זה בורר פרק שלישי סנהדרין

גיסו לבדו וכ"ש חורגו. מיהם שויס דחורגו לבדו למעוטי בנו וחתנו וגיסו לבדו לא למעוטי בנו דהא ברייתא ר' יוסי היא אלמא תשיב בעל אחות אמו והיינו בן גיסו ולא אחא למעוטי אלא חתנו כדפי' הקונטרס ומדמסקי' דהלכה כר' יוסי דגיסו לבדו למעוטי חתנו גוילי. קלפים: **כאשה חורגו.** על נכסי מלוג שלה כהשפטה עם אדם מן השוק. וכגון שאר קרובים לא מיבעי להו דכיון דבניהם פסולין לו והוה להם פסול אף לגבים לפי שהבנים ראויין לירש את אמן אבל חורגו דבנו כשר מיבעי' לן בתשתו: **בעל כאשתו.** ואשה כבעלה והכי הוא כאילו אמיה ותנן (דף מ:) אמיו פסול קרוב הוא: **אחי האח.** בן שיש לבעל אמו מאשה אחרת פסול לו מפני שהוא אחי אמיו: **אבי אמן ואבי אבי.** כן ראוכן שנשא בת שמעון לא נתקרבו ראוכן ושמעון בכך וכשרין להעיד זה לזה בכל עדיות ולא אמרינן בשביל בנו שנתקרב ראוכן לשמעון נפסל ראוכן לשמעון: **ולא דמו.** ראוכן ושמעון להדדי: **אלא כי אבאי לדגא.** כמגופה שאינה דומה לחבית: **לאפוקי מינה.** לחוש לה ולזכות לבעל דיינה דקרוב לא הוי כל זמן שלא נשאה. ומיהו לעיולי לה לא מהימן דלמדעתא דידיה קעביד: **מאי דעביד.** דלא חשבת ליה קרוב: **לא אונן.** אם מתה אינו נאסר בקדשים מחמת אנינות: **ואין מטמא לה.** אם (א) כהן הוא. ואית דל"ג אינה מטמאה. וכן היא גרסת נאסרת באנינות מיתתו בקדשים ואינה מטמאה אינה מצווה להתעסק בו. ואיידי דתניא לא אוננת תנא ולא מיטמאת (ב) ולאו דווקא דנשים דכהונה לא הוכרו על הטומאה: **גובה כתובתה.** כלומר לה מן החירוסין מוקמינן לה בנשים אוחזין (כ"מ דף יח.). ואהא דקתני לא מטמא לה קא סמכת ואמרת לאו קרוב הוא: **הפס.** נגד טומאה וירושה: **כשאירו אלה רחמנא.** כלומר (ויקרא כא) כי אם לשארו הקרוב ואמר מר (יבמות דף כב:) שאירו זו אשתו וכן בירושת הבעל לשארו הקרוב אליו ממשפחתו וירש אותה(ג) מיכן שהבעל יורש את אשתו כיש נוחלין (כ"כ ד' קט:)(ד): **גיסו לבדו.** אבל בנו וחתנו כשרים לגיסו וכרי יוסי פליג אמתני' בתרתי מדא דקתני מתני' בגיסו בן וחתן ופליג נמי אבעל אחות אמו דקתני מתני' דהוה קרוב וכן גם הוא קרוב לו דהוי לו בן גיסו פסול הוא לו משום דאיהו לדידיה בעל אחות אמו אבל משום קורבה דבן גיסו לא מיפסיל ונפקא מינה דחתן גיסו כשר להעיד לו (ה)(והוא הדין לגיסו והיינו דקתני בברייתא בתרייתא ר' יהודה אומר חורגו אף חורגו דמודה נמי בגיסו ואמרת ר' יוסי למימר גיסו לבדו והוא הדין לחורגו). זה"ו נוס"מ אח"כ בפי' ונראה גיסו לבדו וכרי יוסי פליג אמתניתין בחדא דקתני מתני' גיסו וכנו וחתנו (ו)(כשרים לגיסו) דאבעל אחות אמו דקתני מתניתין דהוי קרוב וכן גם הוא קרוב לו דהוי ליה בן גיסו לא פליג רבי יוסי עלה ומודה הוא דבן גיסו פסול לו משום דליהו לדידיה בעל אחות אמו אבל משום קורבה דבן גיסו לא מיפסיל ונפקא מינה לחתן גיסו כשר וכו': **מאי גיסו דקאמר רבי יוסי אף גיסו.** ומר אמר חדא ומר אמר חדא ולא פליגי: הכי גרסינן **אלא הכי קאמר חורגו לבדו אבל גיסו הוא וכנו וחתנו ואפילו רבי יוסי למימר גיסו לבדו אבל חורגו הוא וכנו וחתנו: אלא הא דתני רבי חייא כו' לא רבי יהודה ולא ר' יוסי.** דלר' יהודה ע' אבות הוויין כמתני' כר מחורגו וכן לר' יוסי תשעה הוויין: **אלא חורגו לבדו אבל גיסו הוא וכנו וחתנו ואפילו ר' יוסי למימר גיסו לבדו וכל שכן חורגו: ומתני' רבי יהודה.** דקתני בן וחתן בגיסו: **ברייתא ר' יוסי.** אפיק גיסו וחורגו הוי ת' אבות וכנים וחתנים. ואית דמוקמי להאי בן גיסו דקא מכשר ר' יוסי בכן שיש לו לגיסו מאשה אחרת כי היכי דלא לפליג ר' יוסי אבעל אחות אמו ולא מיתוקמי' שפיר דכל בניהם דמתני' מאותה אשה קאמר ועוד אי מאשה אחרת מכשיר ר' יוסי מכלל דתנא דידן מאשה אחרת נמי פסול משום קרוב מחמת קרוב מיקמי לרב חסדא דאכשר בחי האח דהשתא בן גיסו פסול משום אחי אחי האחי מיבעיא: **הלכה כר' יוסי.** קס"ד כר' יוסי דמתני' דלא פסול אלא קרוב הראוי לירש וגיסו אינו ראוי ליורשו: **דפסיל בגיסו.** דקתני גיסו לבדו: **לא ס"ד.** דהא בהדיא פריש שמואל לפסולא דגיסו כגון אנא ופנחס שהיה אחיו וגיסו מכלל דגיסו דעלמא כשרין: **משום גיסו.** ושמואל פירושא דגיסו אחא לאשמעי': **א"ל.** למקבל מתנה: **זיל קנייה בעדי מסירה.** אם יש לך עדים אחרים שאמר לך שטר זה בפניהם הביאם ויעידו ותהיה שלך. דסבר כרבי אלעזר דאמרי' במסקת גיטין (ד' ג:) אפי' לא חתמו בו עדים אלא שנתנו לה בפני עדים כשר וגובה מנכסים משועבדים שאין העדים חותמים על הגט אלא מפני תקון העולם: **כמזויף מתוכו.** שחתמו בו עדים פסולים שהוא פסול דבמאי קני ליה בהאי שטרא האי שטרא חספא בעלמא הוא: **אדרבי** אבא אמר אלעזר אמר רבי אבא אמר אלעזר אמר רבי יוסי הילכתא כר' יוסי דא